

den Udløbet af den paafølgende Februar Maaned skulle saavel samtlige Fæstere i Forening som Godseieren for Formanden opgive, hvem de have valgt til Taxator. Forsømme de dette, foretager Formanden i deres Sted dette Valg og foranstalter det videre Fornødne med Hensyn til Berømmelsen, Indvarslingen og Afholdelsen af Commissionens Møde, overeensstemmende med de nedenstaaende Regler.

For Commissionen skulle Fæsterne enkeltvis afgive deres Erklæring om, hvorvidt de uanseet om de for Tiden kunne og ville købe, finde de tilbudte Bilkaar antagelige. Den, som, skjøndt lovligt varslet, hverken møder eller lade møder, ansees at have bifaldet Tilbudet. Antage Fæsterne Betingelserne, eller samtykker Eieren i de Forandringer, som de maatte fordre, tilføres det Fornødne Protocollen under Parternes Haand. Kunne de ikke enes, skal Commissionen efter foregaaende Undersøgelse afgive sin Kjendelse for, hvorvidt Tilbudet for hver enkelt Fæstegaard, for hvilken mindelig Overenskomst ikke er tilveiebragt, er billigt eller ikke. Den, som er utilfreds med Kjendelsen, skal strax til Protocollen erklære, hvorvidt han vil indaakte samme til Overtaxationscommissionen, hvormed da forholdes efter nedenstaaende Forrifter. Omkostningerne ved Taxationscommissionens Møde bæres af Eieren, ved Overtaxationscommissionens Møde af den, hvem sammes Kjendelse gaaer imod.

Udskrift af Forretningen eller Forretningerne tilstilles Amtmanden, som for de Gaardes Bedkommende, for hvilke Tilbudet har erholdt Gyldighed enten ved Fæsternes Erklæring eller ved Commissionernes Kjendelse, uden Ophold lader samme thinglæse paa Eierens Bekostning.

§ 8.

Det Tilbud, der paa fornævnte Maade er læst til Thinge, er bindende saavel for den daværende som for enhver efterfølgende Eier, Besidder eller Bestyrelse af de Fæstegaarde, om hvilke saadan Afgjørelse har fundet Sted, fra Thinglæsningens Dag og indtil 1ste April 1881.

Brugerne af de Gaarde, for hvilke Sagen saaledes er afgjort, kunne ikke fordre sig disse overdragne til Selveiendom efter Taxation førend fra 1ste April 1881. Derimod skal enhver oprindelig eller senere indtraadt Fæster eller Fæsters Enke, saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Afkomst, enten i levende Live eller ved testamentarisk Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa den Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maanedes efter indtraadt Fæsteledighed, — være berettiget til, i Løbet af den Tid, hvori Eieren efter det Foranstaaende er bunden ved sit Tilbud, at fordre sig Gaarden tilskjødet paa de deri fastsatte Bilkaar.

Med Hensyn til dem, der have erholdt lovligt Pant i Godsset før Tilbudets Thinglæsning, bliver at forholde efter § 24, cfr. § 46.

§ 9.

Naar den Fæster, som efter § 3 kan fordre den i Fæste havende Gaard sig overdragen til Selveiendom, gjør denne Ret gjældende, skal Gaarden med alt dens Tilbehør af Besætning og Inventarium, forsaavidt samme ikke tilhører Brugeren selv, taxeres til den Værdi, Gaarden har som en Eiendom, der er undergIVEN Fæstelovgivning. Eier Brugeren Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugeren selv har bekostet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstefratrædelse vilde kunne fordres Erstatning, saavelsom til de særegne Begunstigelser, der ved Crectionsbreve for Fideicommissar eller ved andre Dispositioner maatte være indrømmede Godssets Bønder. Denne Taxationssum er Salgsprisen.